

Svajonų
ROMANAI

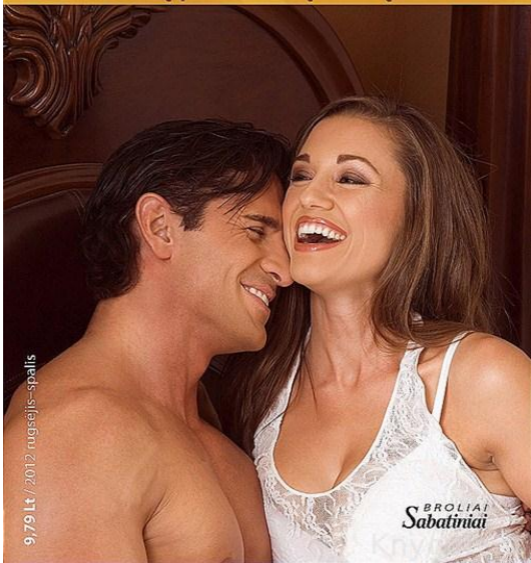
Jausmų egzotika

MELANIE MILBURNE

Tą paskutinę naktį

9,79 Lt / 2012 rugšėjis–spalis

BROLIAI
Sabatiniai

Melanie Milburne

TAŲ PASKUTINĘ NAKTĮ

Antrasis trilogijos
"Broliai Sabatiniai"
romanas

Versta iš Melanie Milburne,
One Last Night, 2011
© Melanie Milburne, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Rita Krupavičiūtė,
vertimas iš anglų kalbos, 2012
© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010
© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2012
ISBN 978-609-406-525-5

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Maja apstulbusi žiūrėjo į testo juostelę. Joje išryškėjo dvi mėlynos linijos, ji netekusi žado pajuto, kad gerklę suspaudė geležiniai gniaužtai.

Teigiamas.

Moteris atsisėdo ant vonios krašto, kojos drebėjo taip smarkiai, kad reikėjo delnais suminti kelius. Ryškiai įsižiebusi vilties kibirkštėlė staiga išblėso.

Tai negali būti tiesa.

Giliai atsidususi ji vėl pasižiūrėjo į testo juostelę. Sumirksėjo vieną, antrą, trečią kartą, bet mėlynos linijos buvo tokios pat, kaip ir iš pradžių.

Netikėtai kažkas įkyriai paskambino į duris, Maja stryktelėjo ant kojų, o širdis daužėsi krūtinėje tarsi bepročio mušamas varpas. Greitai įgrūdusi testo juostelę į pirmą pasitaikiusį stalčių po kriaukle ji lėtai ir giliai įkvėpė, kad nusiramintų.

Gonzas jau buvo prie durų ir linksmai amsėjo pasisveikindamas, bet Maja jau ir taip suprato, kas lūkuriuoja už durų. Niekas kitas, tik buvęs jos vyras Džordžijus Sabatinis taip skambinda-

vo į duris. Jis visada spausdavo mygtuką per stipriai ir laikydavo jį pernelyg ilgai. Taip jis aiškiai parodė, jog nepriima neigiamo atsakymo.

Atidarydama duris Maja pasistengė nutaisyti kuo abejingesnę veido išraišką.

- Džo... Džordžijau, - ištarė ji vildamasi, kad balsas jos neišduos. - Maniau, kad atsiuntei ką nors iš savo tarnautojų paimti Gonzo. Ar ne taip mudu tarėmės?

- Šį kartą nutariau ateiti pats.

Paglostęs stačias šuns ausis, aukštas vyras atsitiesė ir visu savo ūgiu palinko prie jos. Susitikus jūdviųjų žvilgsniams, tamsiai rudose Džordžijaus akyse blykstelėjo pašaipa.

- Nustebau, radęs tave namuose, - tarė jis. - Maniau, būsi išėjusi su nauju savo mylimuoju anglu. Koks ten jo vardas? Hju? Herbertas?

Maja krimstelėjo apatinę lūpą ir jau ne pirmą kartą gailėjosi kvailai pasielgusi, kad nuėjo į aklą pasimatymą, kurį surengė jos draugės iš jogos pamokų.

- Hovardas. Ir nebuvo nieko panašaus, apie ką skalambijo spauda.

Džordžijus suraukė antakius.

- Tai jis nenuplėšė tau drabužių savo buto

prieškambaryje ir nesielgė su tavimi nepadoriai?

Garsiai užtrenkdama duris vyrui už nugaros, Maja kandžiai dėbtelėjo.

- Ne. Tai labiau primena tavo stilių.

Džordžijus tingiai šyptelėjo, ir Majai pasišiaušė sprando plaukeliai.

- Su manimi tu buvai visokia, *cara*, - sukuždėjo jis, ir Maja pasijuto kalta dėl staiga užliejusio geismo.

Užuot pažvelgusi į jį, išraudusi Maja apsisuko ant kulno. Jai pasidarė siaubingai gėda dėl savo elgesio naktį per Džordžijaus brolio vestuves. Ji vis dar negalėjo suvokti, kas privertė ją tąsyk pulti stačia galva. Ar kaltas šampanas, ar tai dėl to, kad tai buvo paskutinis kartas? Seksas santykiams užbaigti, štai, kas tai buvo. Jam tai, žinoma, nieko nereiškė. Galbūt Džordžijus jau permiegojo su keliomis moterimis nuo tada, kai jie apsigyveno atskirai. Anot paskutinių spaudos pranešimų, jis domėjosi moteriškų apatinių modelių Londone. Perskaičius apie tai, Majai it durklu kas rėžė per širdį, bet ji verčiau mirs, tačiau Džordžijui to neparodys.

Ji pajuto, kad jis priėjo iš nugaros, ir jos oda

ėmė tvinkčioti, šnervės išsiplėtė, įkvėpus vyriško aromato, susiliejusio su citrusiniu losjonu po skutimosi. Visi kiti kvapai visuomet tapdavo neutralūs ar pasikeisdavo, kai šis vyras būdavo šalia. Džordžijus jai ant pečių uždėjo delnus, ir galva ėmė suktis, o kai tvirtu kūnu prigludo prie nugaros, kvėpavimas, rodos, sustojo.

- Maloniai kvepi, - tarė jis, palenkdamas galvą tiek, kad lūpomis beveik palietė petį. - Ar tu pasikvepinusi naujais kvepalais?

Vos atgavusi žadą, Maja atsakė: - Patrauk nuo manęs rankas, Džordžijau. - *Kol neatsisukau ir nepuoliau tau į glėbį ir dar kartą neiškrėčiau kvailystės*, - pridūrė ji mintyse.

Jis spustelėjo delnus, ir to pakako, kad Majos širdis imtų plakti dar stipriau.

- Skyrybos neįvyks tol, kol nebus iki galo sutvarkyti visi dokumentai, - pasakė jis, kvėpuodamas jai į plaukus. - Gal išnaudokime laiką, kol išdžiūs rašalas, ką manai?

Maja suprato, ką jis turėjo omeny, ir tai ją skaudino labiau nei moteriško apatinio trikotažo modelis. Jis kovojo ne dėl jų byrančios santuokos, o dėl savo likimo. Sabatinių šeima buvo tokia pat garsi, kaip ir karališkoji Italijos

dinastija. Kai prieš penkerius metus ji ištekėjo už Džordžijaus, nebuvo sudaryta jokia vedybinė sutartis. Tai buvo tiesiog nerašyta, žodžiais neaptarta taisyklė: o tai reiškė, kad jų dviejų santuoka nenutrūks, kaip ir visų iki šiol gyvenusių Sabatinių. Tačiau Maja norėjo žinoti, ar kitų Sabatinių santuokos nenutrūko ir patyrus skaudžių išgyvenimų.

Maja tuo labai abejojo.

Ji atsisuko į vyrą ir jai dar kartą suspaudė širdį, pažvelgus į mįslingas ir tamsias it naktis akis.

- Ko tu nori? - tepaklausė.

Džordžijus ėmė nykščiais masažuoti kietus jos pečius, o Maja tirpo ir, rodė, tuoj virs balute jam po kojų. Sukandusi dantis uždėjo delnus jam ant krūtinės, kad atstumtų, ir susikaupė atsakyti.

- Dėl Dievo meilės, ar nesiliausi?

Džordžijus viena ranka sugriebė jos delnus tarsi vaiko.

- Tai buvo nuostabi naktis, *si?* Neatmenu, kada buvo geriau, o tu?

Maja jo žodžius nuleido negirdomis. Iš visų jėgų stengėsi neprisiminti nakties, kai nesivaržydama aistringai mylėjosi. Nei temperatūros

matavimo, nei ovuliacijos lentelių, nei hormoninių preparatų, tik puikus, tradicinis, lovą laužantis seksas. Beje, ne visą naktį juodu mylėjosi lovoje. Bet ko jis čia atėjo? Aistringai nakčiai pakartoti ar sudaryti paliaubas, kad išsaugotų savo turtus?

- Džordžijau... ta naktis buvo beprotybė, kvailystė, - atsakė ji negalėdama atlaikyti jo žvilgsnio.

Ištraukusi delnus jam iš rankos, Maja atsi-traukė ir sukryžiavo rankas ant krūtinės. Ži-noma, dar per anksti viską jam pasakyti. Būtų viena bėda. Kiek kartų su džiaugsmu ji iš-traukdavo testo juostelę, tačiau viltys ir svajo-nės po savaitės ar dviejų suduždavo tarsi be-vertis porcelianas. Šį kartą nebuvo jokių ga-rantijų, kad viskas baigsis kitaip. Jeigu nieko neįvyks, Džordžijus pagaliau galės būti laisvas ir gyventi su kita, kuri padovanos jam tai, ko labiausiai trokšta jo širdis. Juodu bus laisvi ir galės pasukti savais keliais. Tik prarado pen-kerius gyvenimo metus. Jam trisdešimt šešeri. Dauguma jo draugų ir kolegų, būdami tokio amžiaus, jau turėjo vieną ar du vaikus.

Ji nepagimdė jam nė vieno.

Džordžijus nuėjo paskui ją į nedidukę svetainę. Maja jautė deginantį vyro žvilgsnį, nuo ku-

rio, rodos, vienas po kito tirpo drabužiai, ir ji pasijuto jautri ir apnuoginta. Jai žūtbutinai reikia susiimti. Negalima nei išsiduoti, nei pasiduoti jausmams, nei parodyti savo silpnumo. Dabar ji vylėsi pakilsianti aukščiau visko. Dėjo daug pastangų, nusistatė naujus prioritetus, kitas kryptis, ir nė vienoje iš jų nebuvo Džordžijaus. Būti abejingai ir kontroliuoti save – toks buvo vienintelis bendravimo su šiuo vyru būdas. Maja privalėjo įrodyti, kad jis nedomina jos nei emociškai, nei seksualine prasme. Ir ji tapo nepriklausoma, ryžtingai nusiteikusi eiti savo gyvenimo keliu.

Dabar Maja stipresnė, daug stipresnė.

Pusmetis skyrybų užgrūdino. Ji jau negyveno vyro pinigų ir prestižo šešėlyje. Pati skynėsi kelią, rūpinosi savo ateitimi ir karjera, kurią lengvabūdiškai buvo apleidusi, nes reikėjo patenkinti Džordžijaus ir jo šeimos lūkesčius. Maja didžiavosi tuo, ką jai pavyko pasiekti po skyrybų. Su džiaugsmu laukė, kada atsities po patirtos nesėkmės, išmušusios ją iš vėžių. Ar Džordžijus galėjo įspėti jos paslaptį? Ar jos veide ir kūne gali būti kokių nors ženklų netgi pirmosiomis nėštumo savaitėmis? Atrodė, kad jis žiūri labai atidžiai, o tamsių akių žvilgsnis tarytum vėrė kiaurai, iki pat sielos gelmių.

- Girdėjau, kad išvažiuoji į Londoną? - paklausė jis.

Maja ištiesino pečius

- Manęs laukia pokalbis dėl mokytojos darbo privačioje mokykloje. Esu kandidatų sąrašė.

Džordžijus suraukė kaktą.

- Ar sutiksi, jei pasiūlys?

Maja nuleido rankas, kad išliktų rami.

- Nematau priežasčių, dėl kurių turėčiau atsisakyti, - tarė ji, taip pat spoksodama į jį. - Niekas manęs nelaiko Italijoje.

Džordžijaus žandikauliai virptelėjo, tarsi jis būtų atsikandęs ko nors šlykštaus.

- O kaip dėl Gonzo?

Majai suspaudė širdį nuo minties, kad reikės atsisveikinti su šuneliu, kurį atsivežė čia dar visai mažytį. Tačiau Londone butuose neleidžiama laikyti jokių gyvūnų, be to, ji žinojo, kad bet koku atveju skalikas pasiilgs Džordžijaus. Šiaip ar taip, šuo elgėsi kaip sunkus vaikas nuo tada, kai jie išsiskyrė.

- Nutariau, kad jam geriau bus likti pas tave.

Džordžijus patempė viršutinę lūpą.

- Štai ir grįžome į pradinį tašką. Ištisas savaites ginčijaisi, kas turėtų rūpintis augintiniu. Jau buvau besikreipiąs į savo advokatą dėl

priežiūros nustatymo.

Maja gūžtelėjo pečiais apsimesdama, kad jai nesvarbu.

- Manau, kad šuo pamirš mane, kai tik persikraustys į naujai suremontuotą vilą, - atsakė ji. - Beje, kada grįžti atgal?

Džordžijus perbraukė plaukus delnu, ir nuo šio gesto Majos širdelė vėl suspurdėjo. Ji pastebėjo, kad pastaruoju metu daug mąstė apie jo manieras: kaip santūriai jis šypsosi, jei ne viskas gyvenime klostosi gerai, kaip giliai susimąstęs suraukia antakius, kaip reikšmingai spindi patamsėjusios akys, kai nori mylėtis. Maja nuvijo šalin įkyrią ir perdėm erotišką mintį.

- Dar nežinau. Manau, kad po savaitės ar dviejų, - atsakė jis. - Dažytojai dar ne viską pabaigė. Kai kurie gaminiai vėluoja, užuolaidos, dar šis tas.

Maja nenorėjo prisiminti, kaip rinkosi spalvas ir audinius visiems kambariams. Tai darė su didžiausiu entuziazmu ir ateities viltimis. Išgirdusi apie vilos atnaujinimą, pristatant kambarių ir griaunant sienas bei perplanuojant sodą, Maja susigūžė nuo minties, kad Džordžijus nori atsikratyti visko, kas primintų bendrą

jų gyvenimą. Be to, ją žeidė mintis, kad vieną dieną tuose kambariuose bėgios jo ir kitos moters vaikai. Maja atminė, kaip su meile puošė vaiko kambarį, kai pastojo pirmą kartą. Bet po penkerių metų lūkesčiams išblėsus, ji nedrįso net praverti jo durų.

- Kada išvažiuoji? - užsitęsęs tylai paklausė Džordžijus.

Maja susikaupė, kad pažvelgtų jam į akis.

- Kitą pirmadienį.

- Ar ne per greitai? Maniau, kad jau seniai apsisprendei negrįžti prie mokytojos darbo. Ar taip nori visiems parodyti, kad per mažai tau moku po skyrybų?

- Džordžijau, man nesvarbu, ką galvoja žmonės. Noriu toliau dirbti mokytoja, nes turiu galvą ant pečių ir galiu būti naudinga. Niekada nebuvau iš tų moterų, kurios tik dengia status. Apskritai neturėjau atsisakyti savo karjeros. Nesuprantu, ką tuo metu galvojau.

Džordžijus nenuleido nuo jos tamsių neižvelgiamų akių.

- Atrodai gana patenkinta dėl naujų savo planų, - tarė jis. - Sakei, kad tau karjera nėra tokia svarbi kaip manoji. Griebeisi progos tapti labai užimta žmona.

Maja mintyse susigūžė prisiminusi, kokia romantiška ir kupina iliuzijų tada buvo. Nors nė akimirką nepagalvojo, jog tuokiasi iš meilės, tačiau laukė, kada tai įvyks. Džordžijus ją vedė labiau iš tradicijos ir dėl šeimos lūkesčių. Jam jau buvo trisdešimt metų ir pagal Sabatinių paveldėjimo tradicijas jam reikėjo žmonos ir įpėdinio. Išrinktasis apibėrė ją deimantais ir ji apsikvailino, nes patikėjo pasaka, kurioje vieną dieną juodu taps laimingi amžinai. Kokia jaunutė ir naivi ji tada buvo! Tik dvidešimt dvejų, vos baigusi universitetą, įsimylėjo per pirmą kelionę į užsienį. Majai prireikė penkerių širdį draskančių metų, kol pagaliau subrendo ir suprato, kad ne visos pasakos baigiasi laimingai.

- Žiūrėjau į gyvenimą pro rožinius akinius. Pinigai, garbė, prabangūs viešbučiai, vilos ir egzotiškos atostogos. Kuri mergina galėtų viso to atsisakyti?

Džordžijus suraukė antakius ir nuo įtampos jo lūpų kamputyje išryškėjo gumbelis.

- Jei bent akimirką pagalvojai, kad gausi pusę to, kas priklauso man, tai labai suklydai, - įgėlė jis. - Man nesvarbu, jei teisininkams prireiktų ir dešimtmečio tąsytis teismuose, nepersistengsiu dėl tavęs....